Gammal gosskör går i graven

Vulkantjejer följer med. Svårt få bidrag - en verksamhet på marginalen

”Den vulkaniska flickkören” från Göteborg har gjort sin sista konsert. På söndag går även Göteborgs gosskör i graven.

– Vi är mycket ledsna för detta, men ingen vill betala för barn- och ungdomskultur på den här nivån. Det är en marginaliserad kulturform som går under, i alla fall i vår regi. En tusenårig musiktradition vårdade vi under 51 år.

Det säger körernas konstnärliga ledare Maria Forsström.

På trettondagen gjorde ”Den vulkaniska flickkören” från Göteborg en bejublad konsert i Uddevalla kyrka. I fredags gjorde kören sitt sista framträdande någonsin. Även Manskören lades ner i månadsskiftet.

Avslutar på söndag

Föreningen Göteborgs Gosskör har beslutat att lägga ner sin verksamhet eftersom man inte klarar att få ihop tillräckligt med pengar. Gosskören sjöng senast i Uddevalla kyrka hösten 2011 i samband med kyrkans 200-årsfirande. Den grundades redan 1962 som Göteborgs Domkyrkas Gosskör, men ombildades 1997 till en fristående förening.

Gosskören gör sin sista konsert på söndag eftermiddag i Hagakyrkan, men gossgrupperna drivs terminen ut med förhoppningen att de efter sommaren ska ingå i tjänsten för Katolska kyrkans tillträdande organist.

Chockhöjd hyra

Föreningen har haft problem med ekonomin under några år. Efter att det kommunala bostadsbolaget i Göteborg först hade gjort om en fastighet för att passa gosskörens verksamhet med bland annat två repetitionssalar samt mötes- och kontorsutrymmen fördubblade man i det närmaste plötsligt hyran.

– Man drog in alla sponsorbidrag och höjde hyran från 12.000 till 22.000 kronor per månad. Det var inte riktat mot oss, utan en policyfråga om sponsring i största allmänhet. Vi hittade inte ett enda ställe som kunde härbärgera verksamheten så vi skulle kunnat ha flytta utan tvangs betala, berättar Maria.

– Sedan uppstod en ekonomisk ”kramp”, där allt handlade om att få in pengar och bidrag. Nervöst värre för styrelsen och givetvis svårt att engagera glada, entusiastiska föräldrar.

Räddande ängel

Då, 2009, kom Katolska kyrkan i Göteborg in som en räddande ängel och erbjöd körernas sex grupper att repetera i församlingssalen fyra kvällar i veckan. Som ersättning sjöng körerna i kyrkans mässor några gånger per termin.

– Katolska kyrkan har uppvisat en enorm generositet värd cirka 180.000 kronor i hyra per år. Vi är djupt tacksamma för detta, men kyrkan har inga pengar till våra löner och andra kostnader, så ingen skugga må falla över den katolska församlingen, säger hon.

Kommunalt ointresse

Maria konstaterar att Göteborgs rödgrönt styrda kommun har noll och intet intresse av att bidraga extra till verksamheten.

– Det säger sig självt, att man inte kan driva sådan här verksamhet som ideell förening. Man måste ha en institution eller en stiftelse i botten, som kan generera jämn och hög avkastning varje år till löner.

Hon konstaterar att kören skulle behöva ett verksamhetsbidrag från Kulturrådet och Västra Götalandsregionen, men dessa delar endast ut pengar till grupper med vuxna, avlönade kulturarbetare.

Ideellt och anställt

– Tunga företrädare för det världsberömda svenska körlivet har flera gånger uttalat sig om problemet i kulturnämndernas syn på körsång som professionell musikform, då just sångarna oftast inte är anställda, men ledaren är anställd.

Maria påminner om att en kör till sin karaktär är ett instrument av röster med en professionell utövare - dirigenten.

Projektsjuka

Maria pekar på att många kulturutövare vänder sig mot vad hon kallar ”projektsjukan” - för att överleva ska grupper söka projektpengar, vanligen till något annat syfte än just musiken och utbildningen.

– Det är så tungt. Man kan få pengar för projekt, men inte verksamhetsbidrag, säger hon och menar att tillfälliga pengar med olika syften kan ges, men inga fasta pengar som ger en stabil grund att stå på.

– I Göteborg ska projekten helst inkludera frågor som mångkultur och integration, tillägger hon.

Orimlig arbetsbörda

– Det är en orimlig börda för vanliga föräldrar att skriva de stora ansökningarna till EU eller stora fonder, vid sidan av sina normala arbeten och allt vad som hör till livspusslet. Stora kulturinstitutioner och större företag har särskilt anställda just för detta syfte. Att förutsätta att en vanlig förälder har just det kontaktnätet och den kunskapen om hur man vårdar sponsoravtal, är inte rimligt, hävdar hon.

– Göteborgs gosskör är en utbildningsinstitution, som fostrat lejonparten av manliga körsångare i Göteborg sedan 1962 och inte minst fostrar den en uppväxande konsertpublik, som sedan går till Konserthuset, Göteborgsoperan och skickar sina egna barn till Gosskören. Nu bryts denna goda kedja, som gynnar det klassiska musiklivet. Men arenor byggs det för ofantliga belopp av skattemedel.

Dött kulturarv

Som kuriosa kan nämnas att konserten i Göteborg på söndag ingår i serien ”Levande kulturarv” med syfte att visa på svensk, aldrig uppförd musik från arkivgömmorna. Gosskören är en del i programmet, som arrangeras av Musikaliska akademien i Stockholm.

– Tragiskt nog är titeln ”Levande kulturarv” en smula sorglig. Snart är just det arv som Gosskören förvaltar dött, säger Maria Forsström.

Fotnot: I UP den 31 december, nr 53/2013 presenterades körerna.

MAUD ABRAHAMSSON
maud@uddevallaposten.se
0522-63 55 54

Sjöjungfrun Rusalka inleder Met-säsongen i Uddevalla

Hon har sjungit solo vid Nobelkonserten. Hon har fått Polarpriset. Hon anses som en av världens främsta sopraner och hennes röst har kallats ”the gold standard of soprano sound” (ungefär sopranljudets guldmyntfot). I söndags - tidig måndag för svensk publik - sjöng hon vid den 48:e Super bowl-finalen för amerikansk fotboll.

Vattenanden (John Relyea) och Rusalka (Renée Fleming) i Antonin Dvoraks opera ”Rusalka”. Foto: Metropolitanoperan

På lördag gör Renée Fleming titelrollen i ”Rusalka” som direktsänds från Metropolitanoperan till Uddevalla Folkets hus och 90 andra spelplatser i Sverige.

Den amerikanska operasångerskan Renée Fleming slog igenom 1988 då hon som 29-åring spelade grevinnan i ”Figaros bröllop”. Framgångarna fortsatte i rask takt och tre år senare framträdde hon för första gången vid Metropolitanoperan i New York, som sedan har förblivit en av hennes fasta punkter till vilken hon ofta återvänder för gästspel.

Vårens operor från Metropolitan

- Föreställningarna visas i Uddevalla Folkets hus på lördagar med start kl. 19.00 om inget annat anges.
- Biljetter köps i Medborgarkontoret vid Kungstorget.

Rusalka, 8 februari
Werther, 15 mars kl. 18.00
La Bohème, 5 april
Askungen, 10 maj

Sopranen var solist vid Nobelkonserten 2006. Knappt två år senare fick hon i sällskap med det brittiska rockbandet ”Pink Floyd” ta emot det stora svenska Polarpriset på en miljon kronor.

Guidade i pausen

Vid premiärsändningen till Uddevalla från Metropolitan i december, då den komiska operan ”Falstaff” visades, guidade Renée Fleming världspubliken mellan akterna.

Den här gången står hon alltså själv på scenen och gestaltar en kärlekstörstande sjöjungfru i en opera av Antonin Dvorak (1841-1904). Den tjeckiske kompositören skrev sin lyriska treakts-saga ”Rusalka” när han var 59 år.

Ber månen om hjälp

Rusalka är en av Renée Flemings paradroller i vilken hon bland annat sjunger ”Song to the Moon” (ungefär Sång till månen). Rusalka har förälskat sig i en jägare tillika prins, som ofta besöker sjön där hon bor, och sjöjungfrun vill därför inget hellre än att bli människa. Med sången vill hon be månen avslöja sin kärlek för prinsen.

I den fyra timmar långa föreställningen medverkar Rusalkas far Vattenanden (John Relyea), träskhäxan Jezibaba (Dolora Zajick), den stilige prinsen (Piotr Beczala) och prinsessan (Emily Magee).

På podiet återfinns den unge dirigenten Yannick Nézet-Séguin.

Mellan hopp och dröm

För Uddevalla Folkets hus är detta alltså den andra uppsättningen som sänds från USA.

Inför premiär berättade verksamhetschefen Simone Olofsson att hon var nöjd med 20 i publiken, hoppades på 50 och drömde om 100.

– Det kom 78 personer, så det hamnade mellan hopp och dröm, säger hon.

MAUD ABRAHAMSSON
maud@uddevallaposten.se
0522-63 55 54

Lunchmusiken återupptas med Brodén i dubbel upplaga

Lunchmusiken i Uddevalla kyrka återupptas i morgon då den korta premiärkonserten lyfter fram stycken av John Dowland.

Den engelske kompositören, lutspelaren och sångaren John Dowland (1563-1626) är numera mest känd för sina melankoliska sånger, men fick under 1900-talet också en pånyttfödelse som källa för klassisk gitarrepertoar. Onsdagens Dowland-musik framförs av gitarristen Christer Brodén med sång av Birgitta Brodén. Lunchmusiken pågår 15-20 minuter. Efteråt kan den som vill köpa smörgås och kaffe i kyrkan. Minikonserterna fortsätter varje onsdag till och med den 23 april.

Nästa veckas program, den 12 februari, heter ”Flöjtmeditation” och framförs av Klas Gerle, tvärflöjt, och Birgitta Brodén, orgel.

MAUD ABRAHAMSSON
maud@uddevallaposten.se
0522-63 55 54